

5 november, Remco:

Soeppan heeft zichzelf overtroffen, wat hebben wij weer heerlijk geslapen bij Iran. Een heel klein hotelletje met een heerlijk bed, Soeppan goed gedaan. Ook is ons ontbijt het beste tot nu toe, eerst komt er een schaal met fruit, wat normaal voor 4 personen is, daarna pannenkoekjes met suiker en gember erin. 8 sneden toast met jam, gebakken ei en een Sri Lanka uit probeersel. Dat laatste zijn wij niet gewend, een soort knapperige noodle met aardappel in curry saus, erg heet. Maar een goede start van de dag, want vandaag gaan we wandelen naar Ella Rock, een wandeling van 4 uur.

Volgens Iran, moesten de straat uit 300 meter naar recht en bij de tunnel naar rechts en het spoor aan onze linkerhand houden. Dat betekende dat we over het spoor moesten lopen en maar afwachten of we de afslag naar Ella rock zouden vinden. Na een uur lopen nog steeds geen afslag, wel een mooie wandeling en bijzonder om over het spoor te wandelen (ook weer eens meegemaakt). Ineens, horen we een trein geluid, wij duiken weg en zijn net op tijd, de trein raast voorbij. Wij zijn gered, gelukkig kwamen we nog een gids tegen met 2 Duitser. Volgens de gids is het nog 10 minuten wandelen. Maar die 10 minuten wandelen waren naar een oude brus en niet naar Ella Rock. Bij de brug staat een jonge man die ons vraagt waar we vandaan komen. Zodra wij antwoordt geven, gaat hij in een stuk door. Hij vraagt soms 2 keer achter elkaar waar wij vandaan komen, wat voor muziek wij leuk vinden, over sport bla bla bla.... Hij heeft zijn huis op 10 minuten afstand en daar kunnen we mooie foto's maken, ook dat hebben we 10 keer moeten aanhoren. Of we van koffie houden of thee, uiteindelijk willen wij wel zijn huis zien. De beloofde 10 minuten werden er 15 en 20 en hij maar lopen en zeggen kom snel, ben je al moe. Eenmaal aangekomen staat er een heel klein huisje van modder met zinken dak platen. Echt een huis die je zou verwachten in de bergen. Hij liet zijn huis zien met trots en wij moesten maar snel kijken. Kom snel, ja ja we komen al kijken. Nu laat hij een fotoboek zien met zijn hele familie en de uitzichten. Hij was erg trots op dit boek, hij en zijn hele familie stond erin. Het was een boek gemaakt door een andere toerist, opgestuurd naar zijn adres. Op de enveloppe stond zijn adres en daar was hij zo trots op dat hij het wel 10 keer liet zien. Na 10 keer zijn huis te hebben gezien een bloedzuiger op mijn hand liepen we verder. Nog 10 minuten naar de rock volgens hem en hij maar praten en praten. Het leek wel een oud wijf en alles maar herhalen. Na zijn 10 minuten (een half uur dus) waren we bijna op de plek waar we moesten zijn. Hij heeft ons 10 keer de weg gewezen en verder dan dit ging hij niet, waarschijnlijk mocht hij niet verder gidsen. We hebben hem een kleinigheidje gegeven, wat voor hem een dagloon is en liepen verder. Een trap op en daar zien we de Ella rock, dat is raar we zouden toch de Ella rock beklimmen en daar vandaan naar Adams rock kijken, Nu staan we op Adams rock en kijken naar Ella Rock. Wij zijn dus verkeerd gelopen en ondanks dat een hele leuke ervaring beleefd. Als we weer terug zijn staan Iran en Soeppan ons weer trouw op te wachten. Deze keer gaan we onze eigen lunch koken, precies we hebben kookles. Iran heeft alles al klaar gezet en alles gesneden, voor ons dus een makkie, ff alles in de (soep) Pan

gooien kruiden erbij en eten maar. Zo makkelijk komen wij er niet vanaf, wij moeten kijken en Iran legt ons de kneepjes van het vak uit. De kruiden maken het gerecht, gebrande en gewone curry's zijn vandaag onze vriend. Iran leert ons hoe je kip Curry moet koken. Ik heb alles staan filmen en Ilja alles opgeschreven, we hebben een hoop geleerd en gaan zeker voor de gene die van pittig eten houden een lekker maaltje koken.

Alle gerechten die Irak heeft gemaakt wordt in een bananenblad gedaan en gestoomd, daarna smullen maar. Het was pittig, maar lekker!

Na het uitbuiken van 10 minuten springen we in de auto en gaan met 5kg meer aan eten in de magen op weg naar Tissanarama (moeilijke naam). Wij zaten als 2 blijtes in de auto en af en toe gingen de oogjes toe. Omdat we redelijk laat vertrokken, zijn we in een stuk naar Tissanarama gereden. Uiteraard wist Soeppan wel een mooi plekje, vond hij. Wij dus niet, wij keurde alles af en het was weer te duur voor ons. De kamer die er een beetje netjes uitzag konden we krijgen voor 4500kiki's. Inmiddels moet hij weten dat wij eigenlijk maar 2500 kiki's willen betalen. Wij proberen af te dingen naar 3000 kiki's, maar ze geeft geen kick en lacht een beetje sarcastisch. Wij hebben vanaf het begin af aan al geen goed gevoel bij deze dame. Soeppan, wat is het alternatief? Die heb ik wel maar die is veel duurder, dan gaan wij zelf wel zoeken. Ilja laat zien dat er genoeg is voor 2500 tot 3000 kiki's, nu begint soeppan het warm te krijgen. Maar dan kan ik niet slapen of het zijn hele slechte accommodaties voor de chauffeur. Wij weten dat ook jij een goed onderkomen moet hebben, maar wij willen hier niet slapen, wat nu? Hij wist het niet meer en probeerde nog zijn best te doen om het zonder ontbijt te krijgen voor 3250,00 kiki's. De dame geeft niet toe, terwijl ze nog geen kamer heeft verhuurt vandaag en we moeten nog eten, wat ook bij haar kan. Ilja belt Saman, Saman wij zijn niet tevreden en willen hier niet slapen, vertelde Ilja stampvoetend. Ik wil het niet, ik wil het niet. Saman: ik bel je zo terug. Dat deed Saman, mag ik Soeppan even, het stoom kwam uit soeppan zijn oren, hij wist het niet meer. Na 5 minuten belde Saman weer met goed nieuws, hij heeft een fancy hotel voor ons en voor een goede prijs. Voor 3250,00 kiki's zonder ontbijt, maar mondje dicht tegen andere gasten, want normaal is het 6000,00 kiki's (36,00 euro). Voordat we weggingen, kreeg soeppan nog een beetje bonje met de dame, want wij nemen niet de kamer, dus moet hij 1500,00 betalen. Hij heeft het niet gedaan en rijdt boos weg naar ons fancy hotel, wat 300 meter verder rijden was. Midden in een weiland, met rijstvelden om zich heen, uitzicht op het meer, staat een mooi hotel. De eigenaar vertelde ons persoonlijk dat wij onze monden moesten houden en dat Saman een goede vriend is. Wij stappen in de kamer en onze dag kan niet meer stuk, mooie houten vloeren, hoge plafonds, gestuukte wanden en een badkamer om lekker los te gaan. De bedden zijn zacht en ondanks onze lage prijs, krijgen we ook nog een welkoms drankje. Ik moest wel even stilletjes lachen toen ik dit zag, in vergelijking met die ouwe shit van het vorige hotel. Even soeppan toespreken en ook hij zag er gelukkig uit, sorry voor het ongemak, maar Ilja heeft altijd veel noten op de zang, mij maakt het nooit uit, je kent het wel, VROUWEN. Wij zijn weer vriendjes, toch? Maar goed, ook hij was erg blij met zijn kamer en vond het stiekem helemaal niet erg. Met nog een goede maal in de maag van onze uitstekende kookles, genieten we van een mager kopje soep en een cola. Onze gids voor morgen is ook

Op z'n srilankees koken.....

Geschreven door Remco & Ilja
zaterdag 09 november 2013 03:56 -

nog even langs geweest, om te vertellen over de Jeep safari in het nationaal park. Morgen gaan we om 5uur rijden, zorg dat je ontbijt besteld om mee te nemen en neem water mee, de lunch was al geregeld. Die avond hebben we nog wel even een vaste huiskikker moeten verwijderen, vanuit onze kamer. Lekker genoten van een film en lekker op tijd gaan slapen.

Op z' n